

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

MOTIV FRÅN NORDINGRÅ. — FOTO. NILSSON, SUNDSVALL.

11TE ÅRG.

DEN 3 OKTOBER 1909.

N° 1.

H. M. DROTTNING VICTORIA

EFTER ETT I ENGLAND TAGET PORTRÄTT.

NORDISKA MATEMATIKERKONGRESSEN.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF

PROF. ZEUTHEN (som ordf.), stående PROF. BJERKNES. Infälld i medaljongen prof. MITTAG-LEFFLER (kongr. ordinarie ordf.).

Kilohé: Bengt Silfverparre.

Stockholms högskolas ännu ej invigda aula har under dagarna den 22—25 sept. sett inom sina väggar samlade nästan allt hvad framstående Norden har på det *matematiskt vetenskapliga* området. — Det var på inbjudan af de svenska högskolornas lärare i matematik, som dessa den rena tankens vetenskapsmän kommit samman från ej endast vårt land, utan ock Danmark, Finland och Norge, till tankeutbyte öfver sådana frågor inom matematikens värld, som för närvarande främst äro föremål för uppmärksamhet. — Samarbetet mellan nordens matematici omfattar nu, såsom prof. Mittag-Leffler i sitt hälsningstal erinrade om, mera än ett kvarts sekel; och den gemensamt utgifna tidskriften "Acta mathematica" har så godt som från sin begynnelse för snart trettio år sedan intagit en ledande ställning — "den samling af trettio band, hvilka till nu sett dagen, skall för tider framåt, hvilka det är svårt att öfverskåda, blifva ett den matematiska vetenskapens främsta källsprång".

Mötets hedersordförande var kronprins Gustaf Adolf, dess ordförande professor G. Mittag-Leffler.

En högtidlig medaljutdelning ägde den 19 sept. rum å Göteborgs postkontors brefbärareexpedition — fyra veteraner i postverkets tjänst dekorerades då med silfvermedalj för trettio-årig och trogen tjänst. — De fyra medaljörerna voro förste postbetjänterna P. Holmén, K. J. Högmark, A. Göransson och A. Rosén. — Största delen af personalen vid stadens postkontor öfvervar akten.

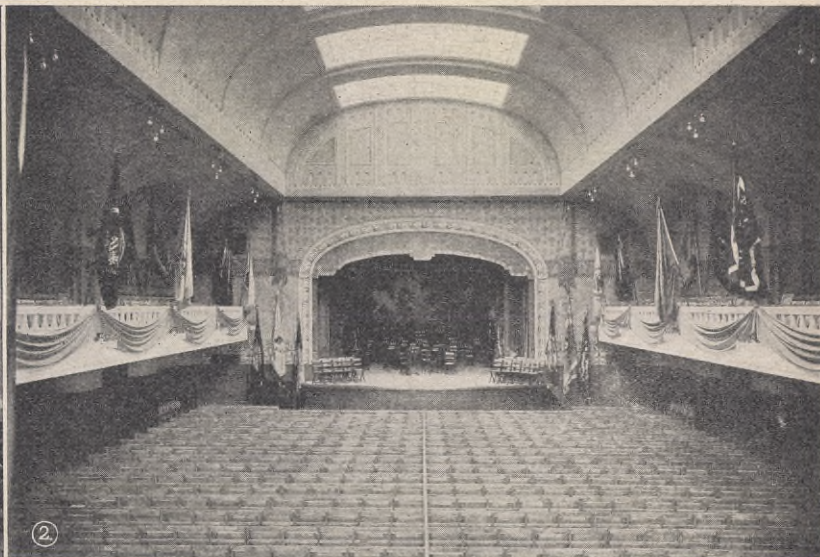

Foto. Lindbohm, Göteborg.

FRÅN MEDALJUTDELNINGEN VID GÖTEBORGS POSTKONTOR.

Kilohé: Bengt Silfverparre.

GÖTEBORGS ARBETAREFÖRENINGENS MAGNIFIKA NYBYGGNAD.

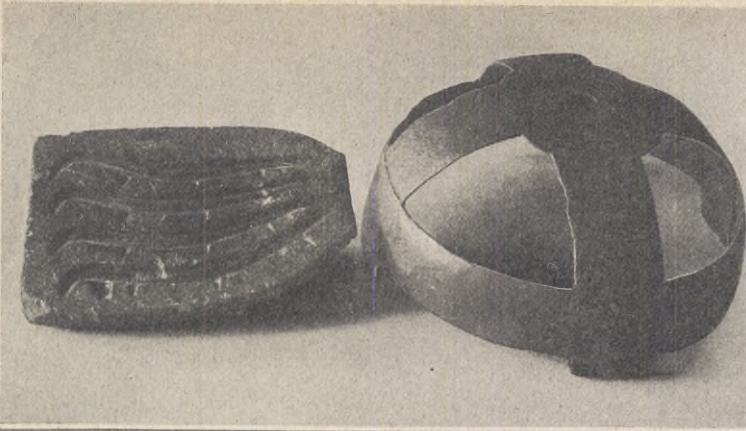

H. 8 Da GÖTEBORGSFOTOGRAF.

1. ARBETAREINSTITUTETS FÖRELÄSNINGS-SAL.
2. A-SALEN, äfven afsedd som FOLKTEATER.
3. EXTERIÖR.
4. ARBETAREKOMMUNENS EXPEDITION (vid bordet sekr. hr Axel R. Ställberg).

Göteborgs Arbetareförenings ståtliga nya hus vid Järntorget invigdes söndagen den 26 sept.

Som sin stiftelsedag räknar Göteborgs Arbetareförening den 19 aug. 1866. Eget föreningshus fick man 1874 — af stadsfullmäktige hade tomt beviljats; ritningarna voro utförda af stadsarkitekten Vilhelm von Gegerfelt. Men med tiden blef utrymmet för litet, och efter mycket arbetande och funderande beslöts en påbyggnad af det gamla huset med en våning och stora salen förlagd rätt igenom byggnaden från Södra Allégatan till Haga Östergata, butiker, kontor och restaurant på undra botten, och resten af huset indelad i större eller mindre salar. Arkitekt har H. Hedlund varit.

Efter fotografier.

Kliché: Kem. A.-H. Bengt Silfvermanne Skilm.—Gho.

Öfre bilden: Hjälms från folkvandringstiden — för länge sedan funnen i Raflunda, men ej "identifierad" förrän nu — samt en form för fyra bronsågar, funnen i Ystads-trakten.

Nedre bilden: Grafurna, brons- samt järnknil, ben funna i urnan, m. m., allt hittadt i en grusgraf vid Valkärren invid Lund; från tiden omkring 600 f. Kr.

Se text å sid. 7.

"Lilla prinsen" är inte mycket känd af svenske män. Och dock hann *Maximilian Emanuel af Würtemberg* under sin tjuguariga lefnad att i sex års tid med hjältemod kämpa under svenska fanor, sida vid sida med tolfte Carl.

Han föddes 1689, son till hertig Fredrik Karl af Würtemberg—Wintenthal. Vid 14 års ålder begaf han sig till Sverige, dit ryktet om Carl XII:s oöfvervinnelighet, ridderlighet och enkla seder lockat honom; och nu följde han svenska hären allt intill sin död 1709 — fången vid Pultava och frigifven af tsar Peter, föll den 20-årige dragonöfversten i Dubno, på hemresan, offer för döden, som träffade honom under en hetsig feber.

Carl XII sörjde i honom sin bästa vän, och manskapet i armén sin afdgade "Lilla prins".

* * *

Det var den 25 september prins Max afled; och på 200-årsdagen sändes en hälsning till den dödes minne från vårt land — ifrån ett antal personer i Helsingborg och Lund skickades då en stor lagerkrans med breda sidenband i de svenska färgerna till prinsens graf i Pitchen i Schlesien.

En man som, fast själf icke svensk född, likväl bidragit att göra det svenska namnet äktadt och äradt, var den nu af döden borttryckte guvernören öfver Minnesota, *John A. Johnson*, son till en svensk farmare.

JOHN A. JOHNSON †.

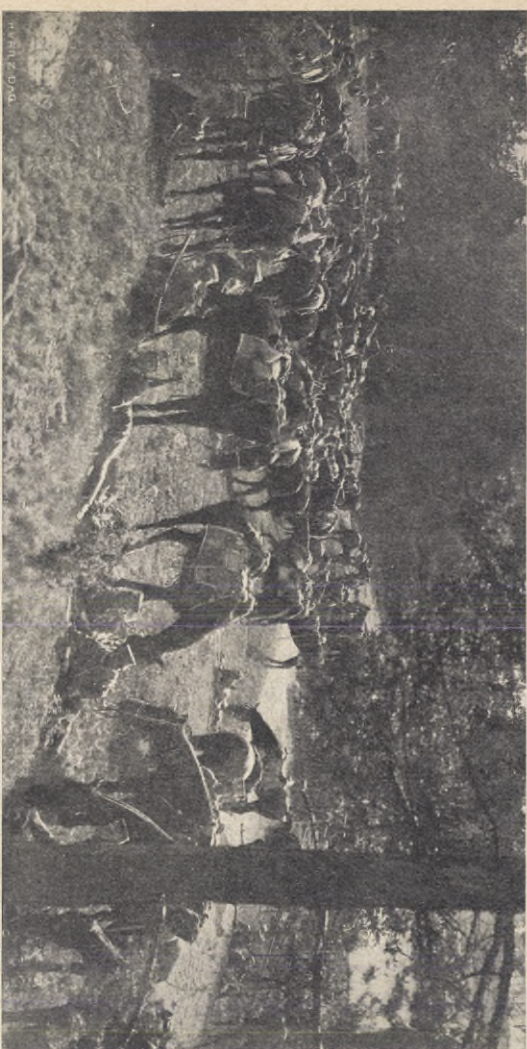
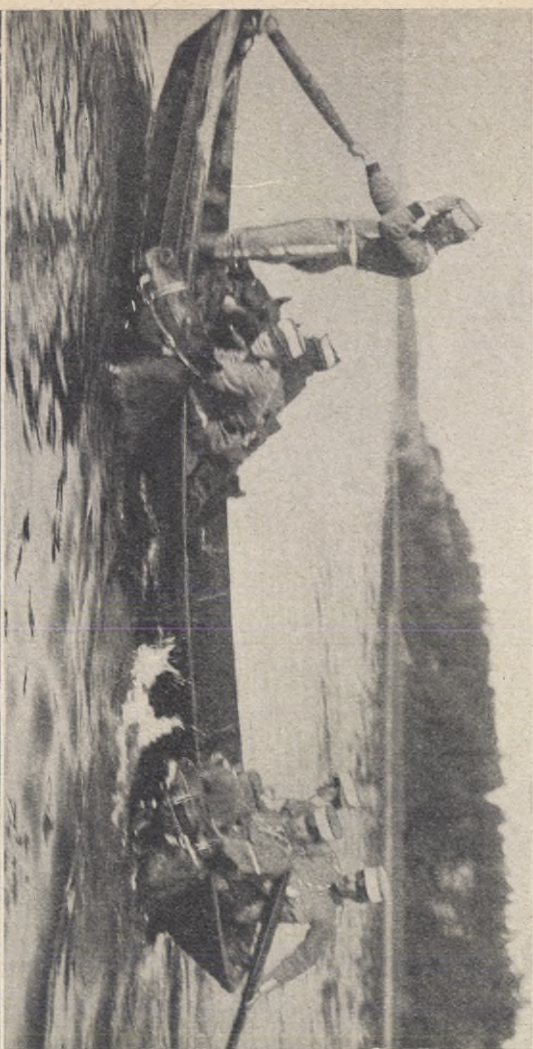
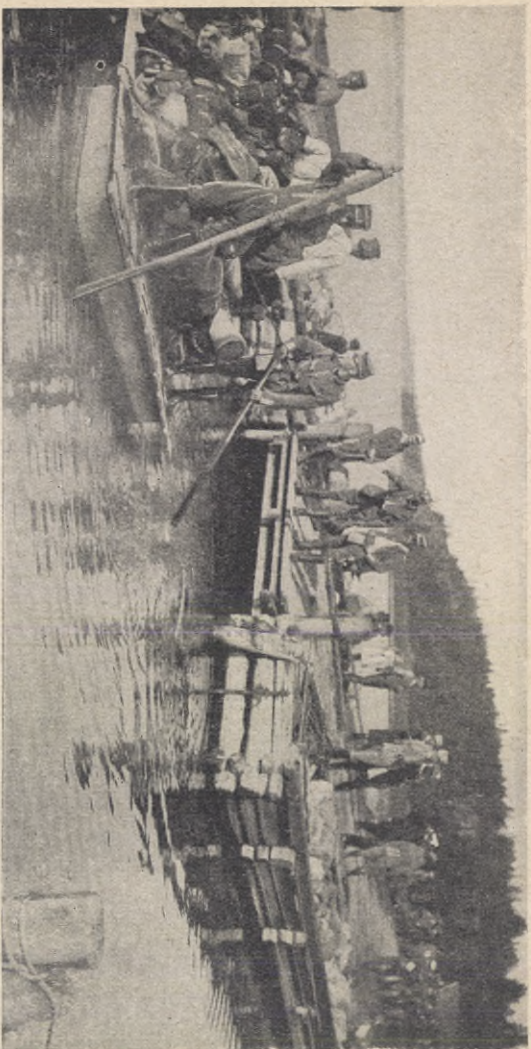
Vid J:s lifsgärning har H. 8. D. vid föregående tillfällen närmare uppehållit sig. (Vi hänvisa särskildt till årg. VIII: 3). — Från apoteket gick hans bana till publicistyrket, där han inom kort visade sig som en politisk kapacitet; han blef senator och snart guvernör. — Och i höstas var den sällsynt dugande, kunskapsrike mannen ifrågasatt som demokratisk presidentkandidat.

»LILLA PRINSENS» MINNE.

Foto. Nilsson, Helsingborg. Kliché: Bengt Silfvermanne. DEN SVENSKA KRANSEN TILL DEN GRAF I PITCHEN, (Tyskland), där tolfte Carls vän och vapenbroder prins Maximilian af Würtemberg ligger begravnen.

KAVALLERI PÅ SIMÖFNING.

LIFGARDET TILL HÄST utförde häromdagen i Skanssundet vid Mörkö den längsta simning, som någon svensk kavalleristyrka presterat. Skanssundet är ej mindre än 320 m. bredt, och till regementets förfogande stodo sex roddbåtar och två "radeau sacs" (säckkoppel). Hästarne transporterades öfver, dels bogserande båtarna, dels efter desamma. Fotografierna togos före och under öfvergången.

DE STORA MANÖVRERNA I NORRLAND.

HVAR 2 DAG.

Amatörfoto.

GENERALSTABENS HÖGKVARTER I LÅNGSELE (3:dje huset fr. höger). Längst t. v. byggnaden där konung Gustaf bodde.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stålm—Öbg.

“Det stora kriget” har rasat fram öfver Norrland eller åtminstone öfver en liten del däraf. Ej mindre än omkring 15,000 man ha deltagit i dessa årets stora fälttjänst-öfningar, och trupptransporterna ditupp begynte och pågingo flere dagar i förväg.

Stridstrakten var Västernorrland mellan Långsele och Sollefteå. Konungen var högste befälhafvare, gen.-maj. Bildt gen.-stabschef.

De båda hä-

HVAR 2 DAG.

Foto. Karlström, Sollefteå.

KONUNGEN HÄLSAR TRUPPERNA Å SOLLEFTEÅ TORG.

Kliché: Bengt Silfverparre

rarna utgjordes af å ena sidan A-trupperna, d. v. s. femte arméfördelningen så när som på Upplands och Västmanlands reg., dessutom Helsingereg., under befäl af gen.-maj. v. Platen; å andra sidan B-trupperna — sjätte arméfördelningen utom Helsingereg. — samt därjämte Norrbottens reg., tvenne kulsprutsbatterier och ingenjörtrupper, under gen.-maj. Wikander.

B-trupperna, den starkare

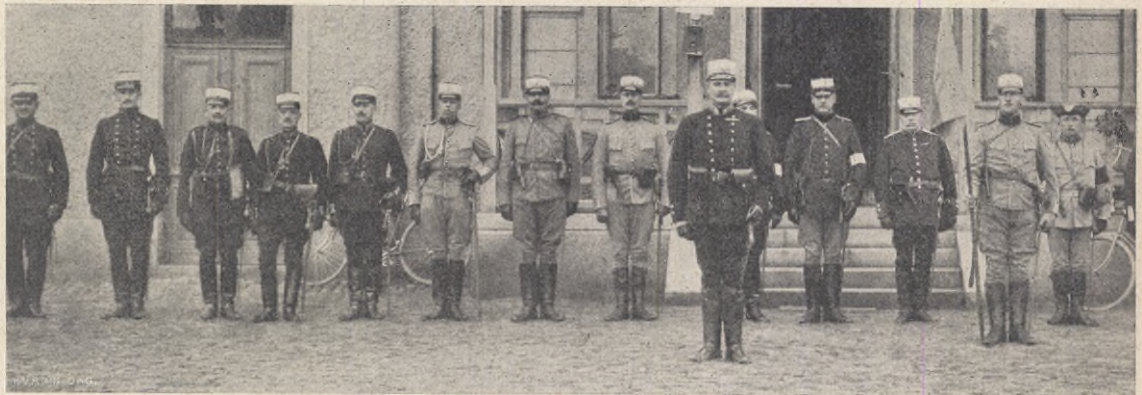
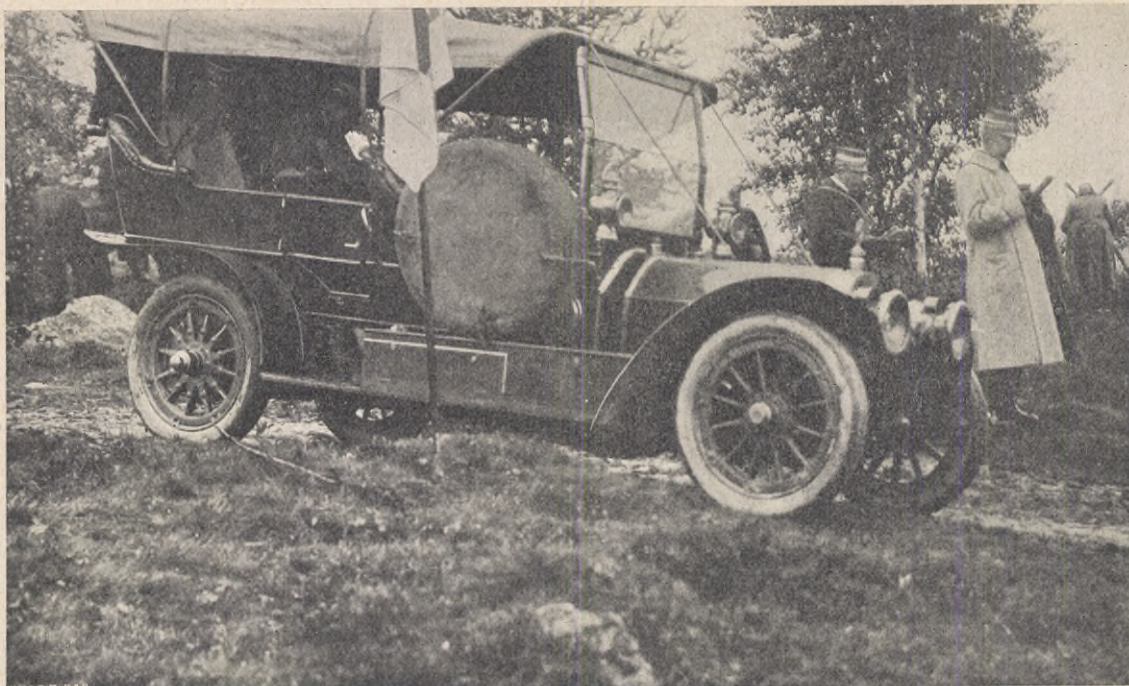

Foto. Sandberg, Sollefteå.

GENERALMAJOR WIKANDER, B-KÅRENS CHEF, MED STAB.

Kliché: Bengt Silfverparre

Amatörfoto

KONUNGEN ÅSER MANÖVERN AFBLÄSNING VID FORSE.

Kliché: Bengt Sjöbergparre

Text till bilderna å sid. 4.

INTRESSANTA FORNFYND.

Den ej minst på tornfynd rika skånska jorden har äfven i sommar lämnat viktiga bidrag till kännedomen om vår äldsta kulturhistoria. Det å sid. 4 reproducerade Vallkärrafyndet är ett af de vetenskapligt viktigaste, i det att det belyser en period, öfvergången från brons- till järnåldern, som i vårt land ännu är mycket ofullständigt representerad. Den eleganta bronsknifven och den till sitt yttre betydligt underlägsnare men som redskap bättre järnknifven i samma urna af utpräglad ren bronsålderstyp tillsammans med brända ben bilda på grund af de lyckliga fyndomständigheterna nästan ett vetenskapligt idealfynd. Såsom grafvynd skall det införifvas med statens historiska samlingar i huvudstaden.

Tvenne andra å samma sid. reproducerade fynd, likaledes af största vetenskapliga värde, komma däremot att stanna på kulturhistoriska museet i Lund. De äro gåfvor till museet förvärfvade under intend. Karlins sommarresor. Hjälmen, den hittills enda i sitt slag i Norden funna, har i mellan 30 och 40 år undgått samlarnes verksamhet; så länge är det sedan den fanns i en torfmosse i Raflunda. Ännu har det icke varit möjligt att säkert foga in den i sin typologiska kedja. Närmast minner den om de hjälmar som på den Trajanska kolonnen bäras af den germanska livvakten och torde nog få sin tidsplats mellan dessa och de toppformiga germanska hygelhjälmarna som från Dalmatien, Norditalien, Frankrike och Sydtyskland under de sista åren blifvit kända och som torde förskriva sig från slutet af 5 te till 7:de årh. efter Kr. Gjutformen för sägar tillhör yngre bronsåldern; det är den vackraste och i sitt slag intressantaste af denna i Norden ingalunda sällsynta typ, särskildt genom det handtag och de refflor den har på ryggsidan. Den är funnen i närheten af Ystad.

HVAR 8 DAG.

Amatörfoto.

BROSLAGNING VID SKARPED, verkställd af 4:de och 6:te krigsbrokolonnerna jämte 6:te fältingenjörskompaniet.

Kliché: Bengt Sjöbergparre

DE STORA MANÖVRERNA I NORRLAND.

Foto. Wiborgh Orsa-juli 1909.
KONUNG GUSTAF, manövrernas
högste befälhavare.

och norrifrån kommande ar-
mén, var gifvetvis "fienden".
På tisdagsmorgonen, den 21

Foto. Sandberg, Sollefteå. KONUNGEN OCH STATSMINISTERN
åka automobil från järnvägen till sina bostäder i Långsele. Kliché: Bengt Sjöversparre.

Foto Karlström, Sollefteå.
PRINS CARL VID SOLLEFTEÅ. Prinsen hade vid
Norrlandskriget ingen särskild tjänstgöring, men följde
såsom kavalleriinspektör öfningarna med varmt intresse.

sept., inträdde krigstillståndet, men först föl-
jande dag var striden i riktig gång; kanonerna
mullrade, infanterield smattrade, broar slogos
och broar sprängdes....

Till någon hufvuddrabbning hann man inte in-
nan lördagen; "fienden" hade så småningom avan-
cerat, men till något slutligt afgörande kom det ej.

En nyhet för årets i allo synnerligt lyckade
fälttjänstöfningar var ballongafdelningen, ledd
af den framstående aëronauten kapten K. A. B.
Amundson. Den visade sig ypperlig som kun-
skapare- och observationsbasis.

Amatörfotograf
BALLONGEN PASSERAR JÄRNVÄGSÖFVERGÅNGEN vid Långsele
till Forse. Kliché: Bengt Sjöversparre.

DET ENGELSKA KYRKLIGA BESÖKET.

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché. Kem. A. B. Bengt Silfversparre Stilm.—(17g).

FRÅN BESÖKET I UPPSALA. 1. Ärkebiskop Ekman; 2. Dr: Ryle (Lord Bishop of Winchester); 3. Dr: John Wordsworth (Lord Bishop of Salisbury); 4. Dr: J. Mott Williams (Bishop of Marquette); 5. Biskop Tottle; 6. Professor Rydin; 7. Canon Bernard (Chancellor of Salisbury); 8. Canon Mason (Vice Chancellor of Cambridge); 9. Den nyutnämnde domprosten i Uppsala A. H. Lundström.

Under presidium af lord-biskopen af Winchester, såsom representant för ärkebiskopen af Canterbury, har i dagarna en delegation af representanter för den engelska episkopalkyrkan i England och Amerika gästade vårt land, och på svenska statskyrkans vägnar mottagits af ärkebiskop Ekman i Uppsala.

Det sålunda åvägabragta närmandet mellan "The Church of England" och den svenska statskyrkan är ett led i de engelska sträfvandena efter förbindelse med de icke-romerska kyrkorna på kontinenten.

Innebörden och ändamålet med kommissionen karakteriserades af biskopen af Winchester så, att målet är "enighet, icke likformighet" — främjandet af ett allmänt kristligt broderskap.

HVAR 8 DAGS fotograf & Stilm.

Kliché: Bengt Silfversparre.

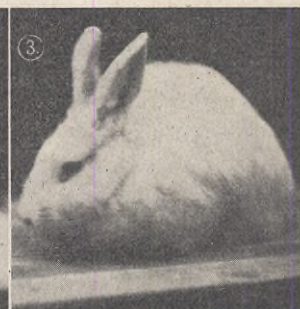
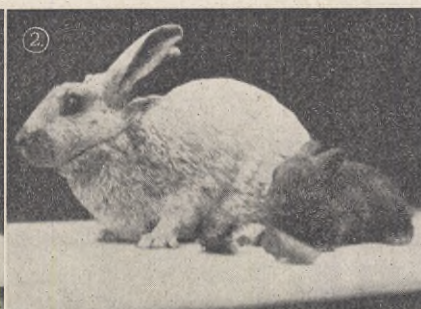
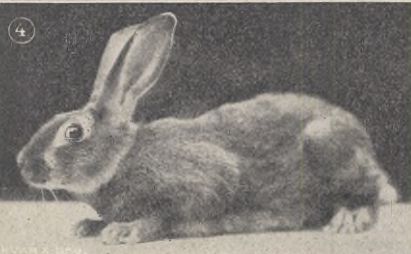
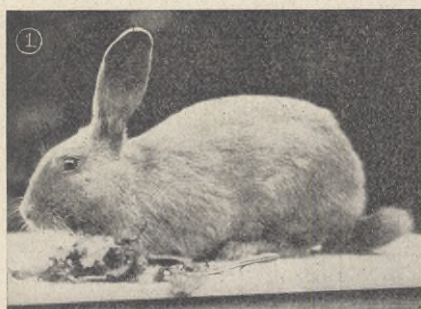
Från vänster sittande: Mrs Wordsworth; Fru Ekman; Mrs Ryle; stående: Mrs Mason; Mrs Bernhard; Miss Bernhard.

Foto. Åberg, Sefte.

EN DELEGATION FRÅN HALLAND STUDERAR EGNA-HEMS-SAKEN I VÄRMLAND.

Kilohé: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stålm-Obg.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF

1. BLÅ BEVEREN.
4. BELGISK JÄTTJE.

Kilohé: Kemt Silfverparre.

2. SILFVERKANIN MED UNGE.
5. FRANSK VÄDURSKANIN.

3. ANGORA KANIN.

ring kaninafveln i ett land kan representera — den kan komma att betyda miljonkapital för ett land som vårt.

Till den nu, i Coldinuordens vackra gamla trädgård vid Piper-ska muren i Stockholm, pågående kaninställningen har man lyckats sammanbringa ett 100-tal djur, hvarförutom där finnas att se skinn och däraf förarbetade föremål, konserver, burar, fodermedel, litteratur etc.

Egnahems-saken studeras. En delegation från Halland, bestående af Hushållningssällskapets sekr., Häradsh. E. Grundberg i Halmstad, (2). Egnahemsnämndens ordf., Rådman J. H. L. Jansson i Varberg, (3). Landsingsman N. Johansson i Brånalt, Knäred, (4), Godsägare E. Gullander, (5), Folkskollärare J. Vetterstrand i Halmstad, (6), Kyrkoherde R. Conricus, Eldsberga, (7), och Disponent G. Stenström i Slöinge (8) aflade den 8 sept. besök å den småbrukskoloni, som A. B. Värmlandshem — det första egnahemsbolag, som tillkommit på initiativ af Nationalföreningen mot emigrationen — anlagt vid Sefle. Anordningarna inom kolonien demonstrerades af Nationalföreningens sekreterare Doktor Adrian Molin (1) i Stockholm och dess byråföreståndare i Värmland, Karl Karlsson (9), hvilken tillika är bolagets diponent.

Anledningen till studieresan var den att man inom Halland är betänkt på att starta ett oegennyttigt egnahemsbolag å la Värmlandshem.

*

Svenska Kaninafvelsföreningens första utställning, som f. n. pågår i hufudstaden, är ett talande bevis för att man nu i Sverige sent omsider lyckats få en inhemsk kaninafvel till stånd; för ett år sedan bildades den första kaninafvelsföreningen, och nu har den första utställningen kommit. Det är en ej föraktlig bina-

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF

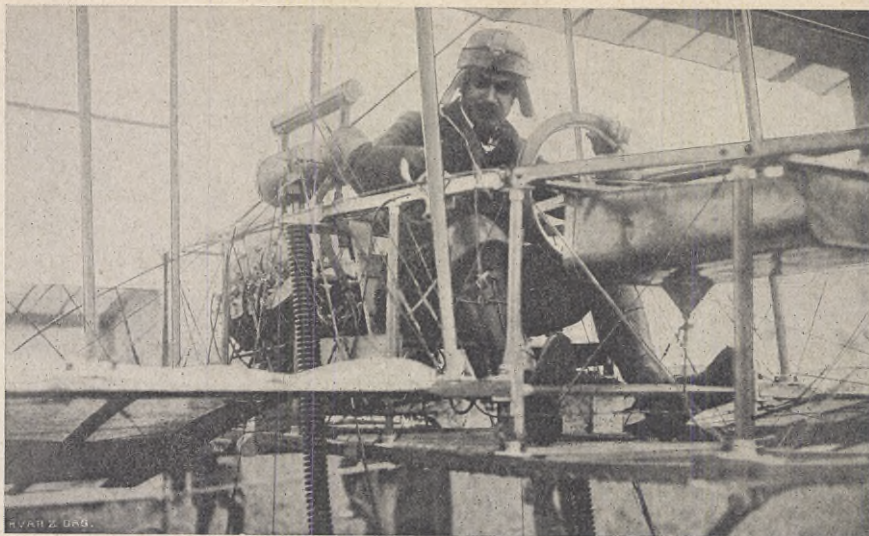
RYSK KANIN.

Kilohé: Kemt Silfverparre.

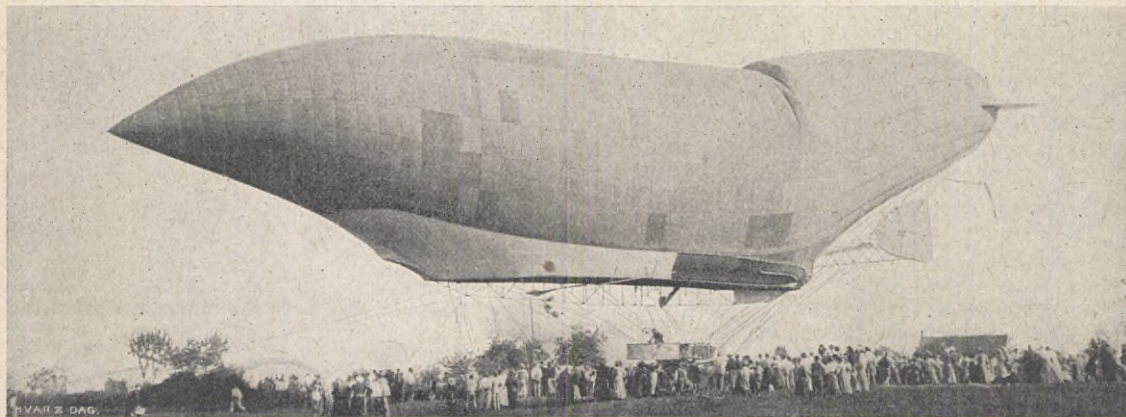
Det var icke länge sedan det talades om huru relativt få offer flygkonsten dittills hade kräft — och nu börja redan meddelandena om förolyckade "flygmän" komma slag i slag.

Den franske artillerikaptanen *F. Ferber*, som nu i Boulogne drabbats af döden vid en nestigning med sitt aëroplan, räknas som en af en moderna flygkonstens pionärer och hade i tio års tid sysslat med flygproblemet.

Också "*La République*", den franska styrbara militärballongen, om hvars framgångsrika deltagande i de stora franska manövrerna vi i

EN FÖROLYCKAD AVIATIKER: KAPTEN FERBER.

"RÉPUBLIQUE", franska statens luftskepp, som var utsatt för den fruktansvärda explosionsolyckan den 25 sept.

Efter-fotograf.

BALLONGEN "LA RÉPUBLIQUE" KORT FÖRE DEN SENASTE UPPSTIGNINGEN: I gondolen synas, från vänster, de förolyckade: kaptan Marchal, löjtnant Chauré samt de båda underofficerarne. (Mannen längst till höger var ej med vid den hemska katastrofen).

Klické • Bengt Sjöforsparre

föregående n:r kunde berätta, har drabbats af en olyckshändelse, som kostade fyra människors lifvet. På en höjd af 100 m. exploderade ballongen och störtade ögonblickligen till marken. De ombordvarande, två officerare och två underofficerare, ljöto en ögonblicklig död.

HVAR 8 DAG
BÖRJAR MED DETTA N:R
NY ÄRGÅNG,
TIDSKRIFTENS ELFTE.
H. S. D. ÄR EN FULLT
MODERN, AKTUELL,
ILLUSTRERAD VECKO-
TIDSKRIFT, SOM IN-
GEN KAN UNDVARA.

NI HAR JU PRENUMERERAT I TID?

TRE MEUNIER-STATYETTER TILL NATIONALMUSEUM.

H. 8 DA STUCKHOLMSFOTOGRAE.

STENHUGGARE. — HEMVÄNDANDE FISKARE. — BÄRARE.

Kliché: Bengt Sjöbergsparr.

Nationalmuseum har hittills ägt en enda sak af den store belgiske skulptören *Constantin Meunier*, berömd genom de arbetartyper han framställt.

Meunier var en man vid den ålder, då de flesta bruka ha sitt livsverk bakom sig, när han begynte med mejsel och hammare söka framställa hvad han dittills brukat penseln till — vår tids kroppsarbetare,

mannen med armar som släggor, muskler af stål, mannen med den pointerade fysiska utvecklingen. Och det är glädjande att de tre statyetter, Nationalmuseum nu förvärfvat, kunna sägas representera hans konstnärsskap från rätt olika sidor och därför ge en relativt god allmänuppfattning om den Meunierska arbetaretypen.

I TUNNELN.

FÖR HVAR 8 DAG AF *ARTUR MÖLLER*.

Mörkret hade redan fallit på, då vi stannade vid Svartlunga. Ingen annan passagerare skulle af vid denna obetydliga station, tillkommen i en öde trakt hufvudsakligen för tunnelns bevakning.

Där stod jag nu med min koffert ensam på plattformen mellan de båda spåren och såg mig villrådig kring. Tåget hade störtat in i tunneln, som inte låg mer än ett femtiotal steg från stationshuset, och endast en tunn gråblå rök sipprade långsamt ut genom mynningen som andedräkten från något sofvande vidunder inne i bergets mullvadsgång. Slingan klängde uppåt den ljungbeväxta branten, men löstes långt innan den hann kammen, som reste sig hotfull och magnifik i förkrossande närhet till den lilla byggnaden.

Andtligen kom Groth ut. Han hade varit inne på expeditionen och lagt flaggan samt tagit på sig en civil rock. Nu styrde han rakt på mig. Han lutade något framåt och hade lagt sig till med ett ovärdadt helskäg.

— Måtte himlen vedergälla dig att du kom. Här är ensam, ohyggligt ensamt, sade han och skakade min hand.

— Du har ju din familj, svarade jag något förundrad öfver hans högtidliga ton.

— Edgar ja, sade han med en tung, omotiverad suck. Nu skall jag bara släcka, så går vi upp.

Han skrufvade ner lyktan som brann på plattformen och den lilla ljuskretsen framför huset slocknade. Så stego vi vid en tändsticka upp för trappan till bostadsvåningen.

Det var behagligt att komma in i de tre små varmt upplysta rummen med sina neddragna gardiner. Kvällsbordet stod dukadt kallskuret och té.

Fru Groth kände jag inte igen. Visserligen bedrog mig kanske det flyktiga minnet af henne som sedan sex år legat och fördunstat i min hjärna: ett litet älskvärdt, yligt världens barn, som nog läste sin lilla betraktelse innan hon somnade om kvällarne och gick

i Östermalmskyrkan när inga andra höflighetsvisiter hindrade — men inte hade något af detta pietistiskt stränga och hopknipna drag vid mungiporna som nu väckte min förvåning.

Supén afåts under en tystnad som hade någonting onaturligt och betryckt när man tänkte på, att vi efter så lång skilsmässa borde haft en del att säga hvarandra. Men öfver bordet sväfvade detta tunga obestämda fluidum i hvilket all meddelsamhet dör som lågan under luftpumpens tryck.

För att bryta den frågade jag:

— Men din pojke — hvar är han?

Med en reflex af lycka såg han upp.

— Inte tror du att Edgar är uppe så här sent. Honom får du vänta att se till i morgon.

Vi hade läst från bordet och tände våra cigarrer.

— Nå, nu känner du det skönt att ha slutat för dagen och få sitta i värmen af din aftonlampa?

— Jo, jag tackar. Nu skall jag ut och inspektera tunneln.

Han drog på sin tunga vinterrock och tände en blindlykta.

— Stanna du hemma som är trött efter resan. Jag är van att gå ensam.

— Tvärtom, det blir någonting nytt för mig att gå genom ett sådant där håll.

Vi sade godnatt till fru Groth.

— Det klärnar upp och blir kallt innan vi äro tillbaka, sade han medan jag slog upp rockkragen och sökte vänja mina ögon vid den skymtande ödsligheten rundt omkring oss. Bergväggen hade något ännu mer öfverhängande nu, då krönet smalt in i mörkret.

Vi togo ut stegen för att endast trampa sliparne. Innan vi försvunno i tunneln svängde Groth lyktan i luften till farväl åt sin hustru som stod kvar i gävelfönstret. Jag kan inte förklara, hvarför denna gest efterlämnade ett obehagligt intryck.

Ett stycke in var temperaturen en helt annan och luften blef tyngre att andas. Det kändes som om hvalfvet sänkte sig öfver oss. Ekot af våra steg fick en allt tommare och överkligare klang.

— Den här tunneln är flera kilometer, frågade jag för att få höra ljudet af hans röst.

Han nickade.

Framför oss blänkte skenorna i två parallelle streck, hvilkas oändlighet endast belystes ett par meter framåt af blindlyktan. Efter en stund tillfogade han:

— Det är här jag lärt mig att tänka på evigheten.

Nu varseblef jag i hans ansikte samma drag som förut frapperat mig hos fru Groth.

— Jag har alltid en känsla af att inte gå ensam härinne. Jag hör steg blanda sig med mina i ekot lika tydligt som jag hör dina nu. Han lurar på att släcka ut lyktan för mig och en kväll lyckades det också. Det var ungefär här, midt i tunneln. Det var som om hela bergets mörker störtade samman öfver mig.

— Nåmen, käre bror, du hade naturligtvis tändstickor, insköt jag.

— Tror du det går att tända en sticka här inne i tunneln, när man har *honom* efter sig till på köpet? Nej, jag började trefva mig framåt med foten längs ena skenan. Det gick inte fort, men i början var jag tämligen lugn.

Har du någonsin sett riktigt bälgmörker, så där tätt, att det liksom vill trycka till ögonlocken? Du har dock aldrig sett eller rättare känt mörkret i en tunnel. Det är kompakt, det ligger som en bergmassa öfver bröstet.

Plötsligt märkte jag, att stegen bakom mig hade upphört. Det låter kanske underligt, men denna upptäckt fyllde mig med fasa. Jag var aldeles ensam i berget!

Det var då jag började springa. Jag stupade oupp-

hörligt och slog mig blodig mot skenorna, men det kände jag ingenting af. Till slut tyckte jag, att jag borde kunna skymta mynningen. Det föreföll mig, som om jag sprungit i minst tre eller fyra timmar.

Då slog den förfärliga tanken ner i mig.

Han stannade för att hämta andan. Jag hörde i tystnaden hur fukten droppade från väggarna som i ett grafhvalf.

— Jag hade gått in i evigheten. Åt hvilket håll jag än sprang, lämnade jag bara lifvet och människorna allt längre bakom mig. Jag utstötte ett skri, som icke var för mänskligt öra. Men det var inte heller något mänskligt skri, det var icke min egen röst, och vid ljudet af detta skri sjönk jag förlamad ner mellan skenorna.

Men nu kommer det viktigaste, Edgar hörde detta rop. Han vaknade af det. Du tror mig inte?

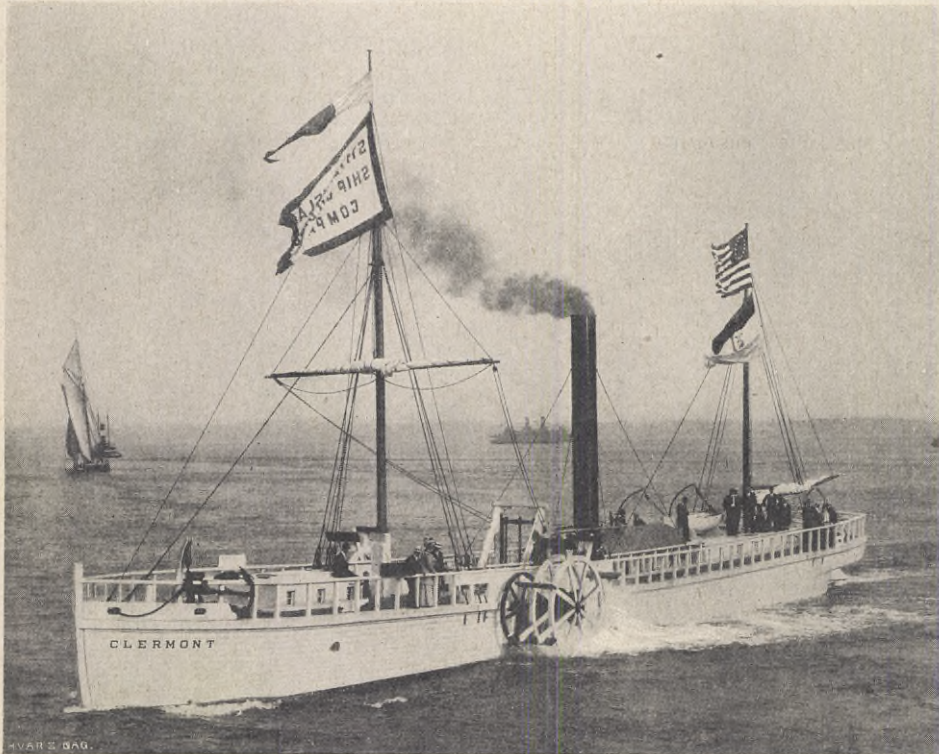
Han höll upp lyktan, så att skenet föll i mitt ansikte. Hans ögon hade ett uttryck af fanatism och upphetsning, som icke förekom mig naturligt. Jag kom att tänka på Garborgs ord: Egentlig sidder icke förstanden svert fast i hovedet på et menneske. Och jag kände mig tämligen illa till mods.

Något undvikande svarade jag.

Ja, man kunde ju annars tänka sig, att han drömt om dig.

— Nej, men ni gå i en hemsk dröm, ni alla, som blott lefva i sinnevärlden. Men det var icke bara mitt lif, som räddades i den natten, det var mer än så, det var min själ och Ruths själ och Edgars själ. Mina ögon hade blifvit öppnade.

Nu förstod jag allt. Men jag fann ingenting att svara. Gick jag bredvid en man, för hvilken evigheten uppenbarat något af sin gåta? Eller en stackare, hvilkens hjärna fått en knäck af skräcknatten i tunneln?

Efter fotograf

Klubb: Bengt Silfverparn.

CLERMONT, en trogen kopia af Fultons första hjulångare, byggd till New-Yorks stora minnesfest.

Till firande af 300-årsminnet af Hudson-flodens upptäckt samt 100-årsminnet af dess befarande med Fultons första ångbåt ha i New-York och trakten däromkring från den 25 september till den 3 oktober hållits en rad af sällsynt storartade festligheter.

Bl. a. ha en historisk fartygsparad och en militärparad afhållits, samt en stor aëroplantäflan anordnats.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

10 NYVALDA RIKSDAGSMÄN.

J. HELLNER.
F. d. Justitieråd. —
Västernorrlands län.

J. C:son KJELLBERG.
Bankdirektör. — Örebro län.

H. WREDE.
Friherre. Hofrättsråd. —
Jönköpings län.

J. W. SPENS.
Grefve. Landssekreterare. —
Jönköpings län.

G. H af PETERSENS.
Bruksägare. — Kronobergs
län.

L. STENDAHL
Stadsfiskal. — Hallands län.

N. POSSE.
Grefve. Godsägare. — Skara-
borgs län.

M. LYCKHOLM.
Direktör. — Göteborgs och
Böhus län.

J. JOHANSSON.
Landbrukare. — Älfsborgs
län.

W. R. LÜNDGREN.
Skeppsredare. — Göteborg. —
Höger. — Nyvald led. af Riksdagens A. K.

A. V. FALK.
Rektor vid Göteborgs Real-
läroverk. Utn. till Läroverks-
råd.

H. F. HOLMQVIST.
Utn. till Professor i teologi
vid Lunds univ.

O. REGNELL.
F. d. Akademikerare. —
Lund. 75 år 24 Sept.

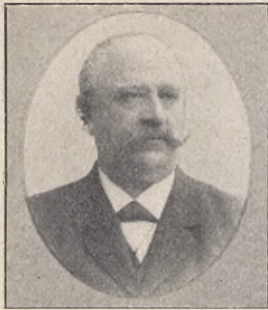
C. G. LIDBERG.
Stadsfiskal. — Stockholm.
50 år 22 Sept.

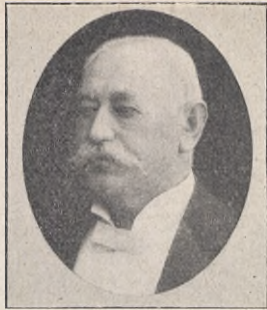
R. ALDERIN.
Direktör. Kommunalman. —
Stockholm. 50 år 26 Sept.

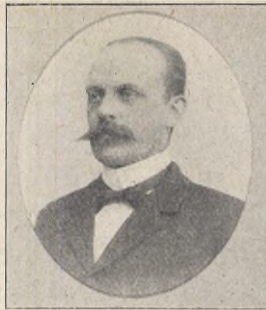
E. O'KONOR.
Affärsman. — Sundsvall.
50 år 23 Sept.

G. J. ÅKERMARK.
Magistratssekreterare. — Göteborg. 70 år 20 Sept.*

L. BEIJER.
Direktör. — Ma'mö. 70 år 3 Sept.*

C. D. R. v. SCHULZENHEIM.
Kansliråd och Byråchef i Jordbruksdepartem. — Stockholm. 55 år 3 Sept.

A. IDSTRÖM.
Konsul. Ordf. i Djurskyddsföreningen — Göteborg. 50 år 28 Sept.

C. F. K. KILLANDER.
Distriktchef. — Göteborg. 55 år 25 Aug.

N. A. THORSSON.
Stationsinspektör. Kommunalman. — Tomelilla. 50 år 2 Sept.

G. EJLERTSSON.
Handlande. Kommunalman. — Tomarp. 50 år 9 Sept.

T. A. U. SJÖGREN.
Regementsläkare. — Stockholm. 50 år 26 Aug.*

J. H. LUNDBERG. †
Maskindirektör vid Statens Järnvägar. — Stockholm. F. 31. † 15 Sept. 09.

J. W. KULLBERG. †
F. d. Kap'ten i Väg- och vattenbyggnadskören. Järnvägsbyggare. F. 32. † 20 Sept. 09.

G. ANDERSSON. †
Fabrikör. Kommunalman. — Karlskrona. F. 43. † 21 Sept. 09.

A. JANSSON. †
Den kände mästerskytten afled den 22 Sept. 27 år gammal.

E. V. MONTAN. †
Professor. — Stockholm. F. 38. † 23 Sept. 09. Biografi Ärg. IX:52.

J. W. JOHANSSON. †
Folkskollärare. Kommunalman. — Berghem. Stene. F. 61. † 16 Sept. 09.

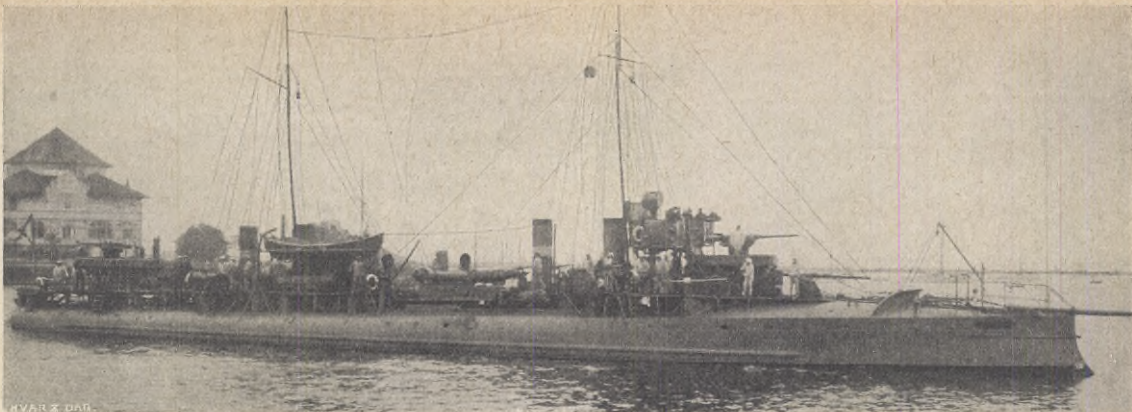
H. MOLDÉN. †
Handlande. Kommunalman. — Mollösund. F. 81. † 15 Aug. 09.

* Utöfliga data nedan.

GUDMUND JACOB ÅKERMARK. Ex. till Rättegångsverken samt kamarelex. 63. V. häradshöfding 66, stadsnotarie i Göteborg 72, magistratssekr. och notarius publicus 81. Ombudsman vid Göteborgs och Bohusläns sparbank 74, led. af och sekr i Trädgårdsfören. styrelse sedan s. å. Led. af Drätselkammaren, Hamnstyrelsen, Kyrkofullmäktige, kyrkonämnden m. m.

LORENZ BEIJER. Ordf. i Malmö Navigationskola, Sv. Rederiaktiebolaget Öresund, G. och L. Beijers Aktiebolag.

TAGE SJÖGREN. Regementsläkare i Fältläkarekåren 06. Gjort sig bemärkt som framstående forskare på Röntgenterapiens område och har offentliggjort en hel del dylika afhandlingar i utländska facktidskrifter.

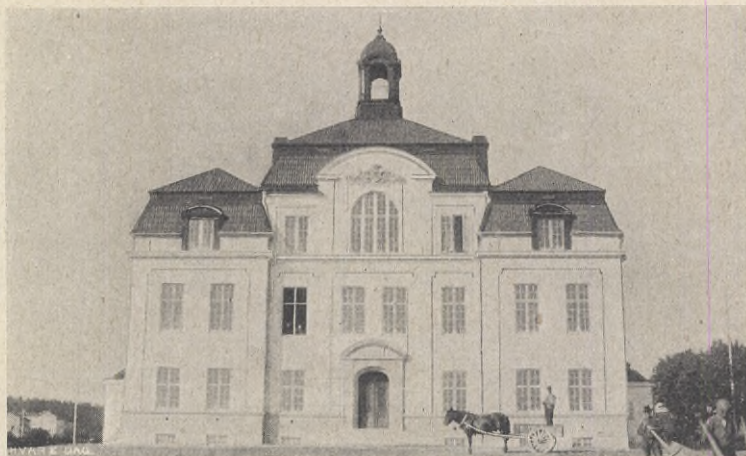

Atelier Jonn, Malmö.

FRÅN RYSKA TORPEDBÅTSBESÖKET I MALMÖ.

Klubb, konst. A.-B. Bengt Sjöbergare Skalm.—Gbg.

Nio ryska torpedbåtar ha i dagarna gjort ett besök i Malmö, med Köpenhamn som närmaste destinationsort. De nio krigsfartygen, hvars besättningsnummer uppgår till omkring 500 man, stå under befäl af fregattkaptenen Possachoff, hvilken med utmärkelse deltagit i rysk-japanska kriget.

Amatörfotografi

ÖRNKÖLDSVIKS NYA RÅDHUS, invigt den 2 okt.

N:R 1 INNEHÅLLER:

Drottning Victoria. — Nordiska matematikerkongressen. — Svenska bilder. — Göteborgs Arbetareförenings magnifika nybyggnad. — Märkliga fornyfynd i Skåne. — John A. Johnson †. — "Lilla prinsens" minne. — Kavaleri på simöfningar. — Norrlands "kriget". — Det engelska kyrkliga besöket. — Brokigt utomlandsnytt. — Tre Meunier-statyetter till Nationalmuseum. — "I tunneln" af Artur Möller. — Veckans porträttgalleri.

HVAR 8 DAG.

Foto Lindbohm, Göteborg. DEN FÖRSTA MINSPRÄNGNING SOM FÖRETAGITS UTANFÖR GÖTEBORG. Nedre bilden är en förstoring af de genom sprängningen uppräckta vattenmängderna, som synas äfven å ofvanstående foto.

HVAR 8 DAG.

MINSPRÄNGNING.

Vid Älfsborgs fästning ha i slutet på september afhållits stridsöfningar i tio dagars tid, med bevakningstjänst o. d., däri två årsklassers beväring jämte en del minörpersonal från Karlskrona deltagit. Som afslutning företogs af kustartilleriet *minsprängningar* för första gången i dessa trakter.

83-årig, afled häromdagen den under "Trollskytten" bekante skridskosmeden K. A. Janson i Brännebacken, Karlskoga. "Trollskytten" skridskor voro ovanligt lättgångna och därför mycket eftersökta i hela landet. Sitt namn erhöll han genom en underbar jaktbragd i ungdomen.

HVAR 8 DAG.

SKRIDSKOSMEDEN K. A. JANSON, "Trollskytten". †